

LINUSN.TTF

Linus

0423456789

— 1 —

V Čezarei žil istý muž menom Kornélius, statník kohorty, z danej Italčskej. Bol nábožný a bohabojný s celým svojím domom. Dával vela almužen ludu a ustaniečne sa modlil k Bohu. Raž okolo tretej hodiny popoludní videl jasne vo väidenej Božieho anjela, ako prichádza k nemu a oslovouje ho: „Kornélius!“ Ale on na neho hľadal a prelaknutý pošedal: „Čo je, pane?“ Odpošedal mu: „Tvoje modlitby a tvoje almužny vysťápili pred Božiu tvárou a on si na ne spomenul. A teraz pošli mužov do Joppe a zavolaj si Šimona s prímením Peter; býva u istého Šimona, garbiara, čo má dom pri mori.“ A keď anjel, čo s ním hovoril, odišiel, zavolal si dvech sluhaov a nábožného vojaka z tých, čo mu boli podriadení, všetko im porozprával a poslal ich do Joppe. Na druhý deň, keď boli na ceste a blížili sa k mestu, Peter vyšiel okolo poludnia na strechu modliť sa. Keď vychladol, chcel jesti. Kým mu pripravovali, padol do vyzrzenia. Videl otvorené nebo a zostupoval akási nádobu, ako veľké prestieradlo, späťšané za štyri rohy na zem. Boli v nej všetky druhy stvorov, zemeplazov a nebeské vtáctvo. I jaznel mu hlas: „Peter, vstaň, zabiljaj a jedz!“ Ale Peter pošedal: „Nijakým činom, pane, veda som nikdy nejedol nič poškvrnené a nečisté.“ Ale hlas sa mu ozval zvola, druhý raz: „Čo Boh očistil, ty nenazýraj poškvrneným.“ Toto sa opakovalo tri razy a hned bola nádoba vziať do neba. Kým bol Peter v rozpánoch, čo to bol za úkaz, ktorý videl, zastali pri bráne muži, ktorých poslal Kornélius, a dopadolovali sa na Šimona v dom. Zavolali a pýtali sa, či tam býva Šimon s prímením Peter. Ale Peter premýšľal o väidenej. Duch mu pošedal: „Hľadajú tu traja muži. Vstaň teda, židol dolu a bez vŕhania chod s nimi, lebo som ich ja poslal.“ Peter zíšiel k mužom a pošedal: „Ja som ten, ktorého hľadáte. Kvôli čomu ste prišli?“ Oni pošedali: „Statník Kornélius, spravodlivý a bohabojný muž, ktorému celý židovský národ vydáva svedectvo, dostal pokyn od sväteho anjela aby si ta pozval do domu a vypočul tvoje slová.“ Zavolal ich teda dnu a pohostil. Na druhý deň vstal a šiel s nimi a niektorí bratia z Joppe ho sprevaldzali. V ďalší deň prišiel do Čezarej. Kornélius ich už žakal spolu s pozdanými príbuznými a najbližšimi priateľmi. Keď Peter prichádzal, Kornélius mu vyšiel v ústrety, padol mu k nohám a paklonil sa. Ale Peter ho zdíhol a pošedal mu: „Vstaň, aj ja som len človek.“ Ale sa s ním rozprával, viesiel dnu a našiel tam mnoho zhromaždených. I pošedal im: „Vy viete, že Žid sa nesmie spaliť ani stretnúť s eudžinom. Ale mne Boh ukázal, že nemám nikoho nazývať poškvrneným alebo nečistým človekom. Preto som prišiel bez vŕhania, keď ste ma pozvali. A pýtam sa, kvôli čomu ste ma pozvali?“ Kornélius pošedal: „Sú to štyri dni práve v tuto hodinu, čo som sa o tretej hodine popoludní modlil vo svojom dome. Tu preto mnou zastal muž v bielom odevi a pošedal mi: „Kornélius, tvoja modlitba je vyslyšaná a Boh si spomenul na tvoje almužny. Pošli teda do Joppe a zavolaj si Šimona s prímením Peter; býva v dome garbiara Šimona pri mori.“ Hned som teda pošiel po teba a ty si dobre urobil, že si prišiel. A teraz sme my všetci tu pred Božiou tvárou, aby sme vypočuli všetko, čo ti Pán prikázal.“ Vtedy Peter otvorił ústa a pošedal: „Načasaj poznávam, že Boh nenadzrá nikomu, ale v každom národe mu je milý ten, kto sa ho bojí a koná spravodlivo. Synom Ježiela zoskal slovo a zvestoval pokoj skrze Ježiša Krista; on je Pánom všetkých: Vy viete, čo sa počnúce ad Galilej po krste, ktorý hľadal Ján, diaľo po celej Judei; ale Boh pomagal Ježišovi z Nazareta Duchom Svätym a mocou a on chadol, dobre robil a uždravoval všetkých posadnutých diabolom, lebo bol s ním Boh. A my sme všetkami všetkého, že urobil v judejskej krajine i v Jeruzaleme. Ale zavesili ho na drevo a zabili. Boh ho tretieho dňa vzkriesil a dal mu, aby sa zjavil – nie všetkemu ľudu, ale všedkom, ktorých Boh vopred určil, nám, čo sme s ním po jeho zmŕtvychvstani jedli a pilí. A prikázal nám, aby sme ľudu hľasali a dosvedčovali, že to jeho Boh ustanoviť za sudej živých i mŕtvyh. Jemu vydávajú všetci proroci svedectvo, že pre jeho meno dosiahne odpustenie hriečov každéj, kto v neho verí.“ Kým Peter toto hovoril, zostápal Duch Svätý na všetkých, čo počivali slovo. A veriaci zo obiežky, čo prišli s Peterom, žasli, že sa dar Duha Svätého vylial aj na pohanov, lebo ich počuli hovoril jazykmi a velebít Boha. Vtedy Peter pošedal: „Môže ēste niekto zabrániť, aby boli všetci pokrstení tý, čo dostali Duha Svätého tak ako my?“ A rozkázal ich pokrstiť v mene Ježiša Krista. Potom ho prosili, aby u nich niekolko dní zostal.